



ROMÂNIA
JUDEȚUL ARAD
MUNICIPIUL ARAD
CONSILIUL LOCAL

H O T Ă R Ă R E A nr. 85
din 20 aprilie 2007
privind atribuirea denumirii Parcul *Tudor Aghezi*
parcului amplasat în Piața Spitalului din municipiul Arad

Consiliul Local al Municipiului Arad,
Având în vedere:

- inițiativa consilierilor locali: Cristian Moisesescu, Corneliu Pădurean, Ionel Costin și Nagy Ghizela, exprimată prin expunerea de motive înregistrată cu nr.9742/19.02.2007,
- raportul Serviciului pentru Cadastru și Agricultură din cadrul Direcției Tehnice înregistrat cu nr.ad. 9742/A6/19.03.2007,
- avizul nr.1814/29.03.2007 al Comisiei Județene de Atribuire de Denumiri;
- avizele comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Municipiului Arad,
- prevederile Ordonanței Guvernului nr.63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată prin Legea nr.48/2003,

În temeiul prevederilor art.36 alin. (1) și alin.(5), lit.”d”, art.45 din Legea nr.215/2001, privind administrația publică locală, republicată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Art.1. Se atribuie parcului amplasat în Piața Spitalului denumirea de *Parcul Tudor Arghezi*, fără afectarea adreselor imobilelor existente în zonă.

Art.2. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data aducerii la cunoștință publică.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
Gheorghe HUȚIU

SECRETAR
Doina PAUL

În temeiul prevederilor art.46 din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală și a art.37 alin.(1) din Regulamentul de funcționare a Consiliului Local al Municipiului Arad aprobat prin Hotărârea nr.275/13.07.20004 a Consiliului Local al Municipiului Arad, ne exprimăm inițiativa de promovare a unui proiect de hotărâre cu următorul obiect:

atribuirea denumirii Parcul Tudor Arghezi parcului amplasat în Piața Spitalului din municipiul Arad

în susținerea căruia formulăm următoarea

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin creația sa, Tudor Arghezi a avut o tentativă, cu eforturi maxime, să constituie autonomia eului poetic, personalizat în elanul răzvrătirii obscure din prima fază de creație, sau acea instanță domestică din etapa senescentei poetice.

Tudor Arghezi (21 mai 1880 - 14 iulie 1967) s-a născut la București. Numele său adevărat este Ion N. Theodorescu: pseudonimul său, Arghezi, provenind, explică însuși poetul, din Argeșis-vechiul nume al Argeșului.

Alți critici vorbesc despre unirea numelor a doi mari sfinți eretici, Arie și Geza.

Biografie

-1891 - 1896- A urmat cursurile liceului Sf. Sava.

-1896 – A debutat literar sub influența "magistrului" Alexandru Macedonski, în "Liga ortodoxa", semnând Ion Theo.

-1900 - 1904 - Poetul a fost câțiva ani călugăr la Cernica. În romanele sale a mărturisit că nu era foarte atras de cariera de călugăr, căci autorul ciclului Psalmilor a fost un eretic și nu un spirit mistic. A recurs la acest refugiu mai mult din comoditate, unul din unchii săi fiind un înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române. În romanul Cimitirul Buna Vestire a parodiat cu sarcasm toată această lume.

-1905 - 1910- A călătorit în străinătate puțin timp la Paris, apoi la Mănăstirea Cordelierilor, unde a fost asaltat să devină catolic. Plictisit de insistențe, s-a mutat la Geneva, unde a scris poezii, a asistat la cursurile Universității și, ca să-și câștige existența, a lucrat într-un atelier dinți de aur, inele și capace de ceasornice. În 1909, a vizitat Italia.

-1912 - 1916 – A revenit în România. La "Facla", "Viața românească", "Teatru", "Rampa" a publicat versuri, pamflete, articole polemice ș.a.

-1918 - 1919- În timpul realizării României Mari a fost închis doi ani, împreună cu 11 ziariști și scriitori (între care și Ioan Slavici), la penitenciarul Văcărești, fiind acuzat de trădare, pentru că se pronunțase pentru neutralitatea României.

-1927 – A apărut cu mare întârziere prima sa carte de poezii "Cuvinte potrivite".

-1928 - Sub direcția sa a apărut ziarul "Bilete de papagal".

-1929 - Prima sa carte în proză a fost "Icoane de lemn".

-1931 – A apărut placheta de versuri "Flori de mucigai" legată, ca și "Poarta neagră", de anii de detenție. Tot acum, pentru copii, a publicat volumul în proză "Cartea cu jucării", inaugurând o direcție secundară în creația scriitorului, ce va continua, mai apoi, cu volumele știute de școlari: "Cântec de adormit Mitzura", "Buruieni", "Mărțișoare", "Prisaca", "Zdreanță" s.a. Manualele școlare cuprind multe creații destinate copiilor.

-1934 – A apărut romanul "Ochii Maicii Domnului" (dragostea maternă și devotamentul filial).

-1935 – A publicat "Versuri de seară".

-1936 – A fost tipărit "Cimitirul Buna-Vestire", roman.

-1939 – A fost editat "Hore", volum de versuri.

-1942 – A apărut romanul "Lina", de fapt lung poem în proză.

-1943 - Sub genericul "Bilete de papagal" (ziarul "Informația zilei") a publicat îndeosebi pamflete usturătoare, pentru care a fost cercetat de poliție. La 30 septembrie, a apărut excepționalul pamflet



"Baroane", atacând pe ambasadorul german von Kilinger. Ziarul, care a fost imediat confiscat, iar scriitorul a fost închis la București și în lagărul de la Tg. Jiu.

-1944 – A ieșit din lagăr.

-1948 – A apărut în ziarul PCR Scânteia în patru episoade celebrul articol al lui Sorin Toma, intitulat "Poezia putrefacției sau putrefacția poeziei", în care, printre altele, acuzând pestilențialul poetic al lui Tudor Arghezi, autorul a sancționat un "urât mirositor vocabular". Articolul se încheie cu o veritabilă amenințare cu moartea. Scriitorul va fi interzis imediat după publicarea acestuia și se retrage din viața publică în căsuța lui de la Mărțișor unde supraviețuiește din vânzarea cireșelor.

-1952 - 1967- Poetul a fost "reabilitat" treptat, la sugestia lui Gheorghiu Dej. A fost distins cu premii și titluri. A fost ales membru al Academiei Române. A fost sărbătorit ca poet național la 80 și 85 de ani. S-a bucurat de mari avantaje în regimul comunist, ca și Mihail Sadoveanu, colaborând cu autoritățile și scriind poezii sociale pe placul acestora. A publicat poemul "1907 - peizaje", "Cântare omului", "Stihuri peștriș", "Poeme noi", "Cu bastonul prin București".

-1966 – S-a stinge, răpusă de cancer, soția sa de o viață, Paraschiva.

-1967 – A murit și el, fiind înmormântat, alături de Paraschiva, în grădina casei din Str. Mărțișor.

Casa este astăzi muzeu, întreținut de fiica sa Mitzura. La vârsta de 16 ani a debutat în "Liga ortodoxă" a lui Alexandru Macedonski, sub semănătura Ion Theo. Până în 1910 -când a început să conducă sau să editeze el însuși reviste și ziare cum sunt: "Cronica", "Cuget românesc", "Națiunea", "Bilete de papagal"- a publicat la mai multe periodice ale vremii: "Revista modernă", "Viața nouă", "Facla", "Viața românească", etc..

În anul 1927 i-a apărut volumul de versuri - cu titlu semnificativ - Cuvinte potrivite. După această dată, Tudor Arghezi a publicat mai multe volume de versuri, romane, nenumărate articole.

A impus în literatura română ca specie literară - tableta.

Pentru activitatea literară remarcabilă a primit în anul 1946 Premiul Național de poezie. În anul 1955 a fost ales membru al Academiei Române, a fost distins cu numeroase titluri și premii. În anul 1965 a primit Premiul Internațional Johann Gottfried von Herder (a se vedea premiul Herder). A fost sărbătorit cu prilejul zilelor de naștere la 80 și, respectiv, 85 de ani ca poet național. A fost initiatorul tabletei în literatura română

O parte din perele sale sunt: Cuvinte potrivite, poezii, 1927, Icoane de lemn, tablete, 1929, Poarta neagră, tablete, 1930, Cartea cu jucării, poeme pentru copii, Tablete din Țara de Kutu, povestiri swiftiene, 1933, Ochii Maicii Domnului, 1934, Cărticica de seară, poezii, 1935, Cimitirul Buna-Vestire, roman parabolic, 1934, Versuri, 1936, Ce-ai cu mine vântule?, 1937, Lina, roman, 1942, Eminescu, studiu critic, 1943, Versuri alese, 1946, Bilete de papagal, 1946, Prisaca, 1948, poeme pentru copii, 1907-Peizaje, 1955, Pagini din trecut, publicistică, 1955, Cântare omului, 1955, Frunze, 1961, Poeme noi, 1963, Cadente, 1964, Silabe, 1965, Răzlete, 1965, Versuri lungi, 1965, Ritmuri, 1966, Litanii, 1967, Noaptea, 1967.

Omagierea acestei personalități prin atribuirea pseudonumului său parcului situat în Piața Spitalului este o datorie morală pentru toți arădenii, gestul nefiind doar o recunoaștere a contribuției sale merituorii ca scriitor român, ci și glorificarea unor perioade de ascensiune a literaturii românești și totodată, un mijloc de educare a generației tinere în spiritul respectului pentru opera de consacrare publică a vieții generațiilor anterioare.

Un alt argument în favoarea acestei propuneri este existența la Arad a expoziției de mare valoare privind obiectele care au aparținut scriitorului, obiecte donate de copiii acestuia, Mitzura și Baruți Arghezi, ca semn al atașamentului special pentru orașul nostru.

Cristian Moisesescu,

Corneliu Pădurean,

Ionel Costin,

Nagy Ghizela,

-consilieri locali-

R A P O R T

Referitor la : expunerea de motive înregistrată cu nr. 9742/19.02.2007, a
d-ilor consilieri Cristian Moisesu, Corneliu Pădurean; Ionel Costin si Nagy Ghizela

Obiect : propunere privind promovarea unui proiect de hotărâre pentru
atribuirea denumirii „ Parcul Tudor Arghezi ” parcului amplasat în Piata
Spitalului.

Considerăm oportună atribuirea denumirii „ Parcul Tudor Arghezi ”
parcului amplasat în Piata Spitalului, fără afectarea adreselor imobilelor
existenete în zonă.

VICEPRIMAR,
ec. Dekany Tiberiu

ARHITECT SEF ,
ing. Irina Sterl

ŞEF SERVICIU,
ing. Gabriela Arcereanu